

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ
Βουλευτής Ν. Ηρακλείου – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,

κα Νίκη Κεραμέως

Θέμα: «Επιστολή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσαιμίας για συνταξιοδοτικά θέματα που απασχολούν τους πάσχοντες από Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) και Δρεπανοκυτταρική Νόσο»

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 19.09.2025

Με τη συνημμένη από 19.09.2025 επιστολή της η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας (Ε.Ο.ΘΑ.) εκφράζει τον προβληματισμό της σχετικά με συνταξιοδοτικά θέματα που απασχολούν τους πάσχοντες από Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) και Δρεπανοκυτταρική Νόσο.

Συγκεκριμένα η Ε.Ο.ΘΑ. ζητά τα κάτωθι: 1. Εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2227/1994 και του Π.Δ. 169/2007 (χορήγηση 15ετούς σύνταξης γήρατος) σε όλους τους μεταγγισιοεξαρτώμενους ασθενείς με Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, 2. Επαναχορήγηση του Επιδόματος Ανικανότητας (Λοχαγού) στους συνταξιούχους του δημοσίου που προσλήφθηκαν από 01/01/2011 και μετά, 3. Επαναφορά του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Α.Σ.) ή άλλης οικονομικής ενίσχυσης στους χαμηλοσυνταξιούχους που πάσχουν από Θαλασσαιμία ή Δρεπανοκυτταρική νόσο, 4. Διόρθωση του υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (ΕΤΕΑΕΠ) για τα άτομα που συνταξιοδοτούνται με τον

Ηράκλειο: Πάπα Αλεξάνδρου 4, Πλ. Αρχαιολογικού Μουσείου, τ.κ. 71202 – Τηλ. 2810 301178
Μοίρες: 25^{ης} Μαρτίου 185, τ.κ. 70400 – Τηλ. 28920 29133

Ν.2227/1994, που είναι επέκταση του Ν.612/1977 και **5. Επαναχορήγηση της 13ης και 14ης σύνταξης.**

Όπως επισημαίνεται στην επιστολή:

«... Η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας ιδρύθηκε το 1991 και είναι ο Δευτεροβάθμιος συνδικαλιστικός φορέας των πασχόντων από Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) και Δρεπανοκυτταρική Νόσο. Έχει ως μέλη τους 25 Συλλόγους Θαλασσαιμίας και Δρεπανοκυτταρικής Νόσου της χώρας μας και εκπροσωπεί τους 5.000 πάσχοντες και τις οικογένειές τους. Είναι μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Θαλασσαιμίας (T.I.F.), και της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ). Είναι σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με κύριους σκοπούς τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας προς τους πάσχοντες, την επαγγελματική τους αποκατάσταση αλλά και την κοινωνική τους ένταξη, παραμερίζοντας κάθε εμπόδιο που τους θέτει στο περιθώριο. Ειδικότερα, τα συνταξιοδοτικά ζητήματα που απασχολούν τους χρόνιους ασθενείς με Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο και τα οποία καθιστούν αναγκαία την άμεση παρέμβαση και ουσιαστική στήριξη της Πολιτείας, είναι τα εξής:

1. Εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2227/1994 και του Π.Δ. 169/2007 (χορήγηση 15ετούς σύνταξης γήρατος): σε όλους τους μεταγγισιοεξαρτώμενους ασθενείς με Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, ανεξαρτήτως γονιδιακής μεταλλαγής, διότι στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο έχει συμπεριληφθεί μόνο η βομόζυγος-μεσογειακή αναιμία με τακτικές μεταγγίσεις αίματος και η Δρεπανοκυτταρική Νόσος, καθώς αυτές αποτελούν τη συχνότερη μορφή Αναμιών Αιμοσφαιρινοπαθειών στη χώρα μας.

Επίσης, λόγω έλλειψης του γονιδιακού ελέγχου στο παρελθόν, οποιαδήποτε μορφή Μεσογειακής ή Αιμολυτικής Αναιμίας που η θεραπευτική της αντιμετώπιση βασιζόταν στη μετάγγιση αίματος, χαρακτηριζόταν ως Β-Ομόζυγος Μεσογειακή Αναιμία κι δινόταν τα κοινωνικά ευεργετήματα. Τώρα όμως, ασθενείς με γονιδιακή έκφραση Ενδιάμεσης Θαλασσαιμίας ή Α Θαλασσαιμίας που μεταγγίζονται πολλές φορές συστηματικά και ακολουθούν τα θεραπευτικά πρωτόκολλα της Β-Ομόζυγης Θαλασσαιμίας, αποκλείονται από το ευνοϊκό καθεστώς της 15ετούς συνταξιοδότησης γήρατος λόγω αναπηρίας, διότι η ονοματολογία της πάθησης δεν εμπίπτει ακριβώς στο νόμο. Η εξίσωση των παραπάνω παθήσεων με την Β-Ομόζυγο Θαλασσαιμία τεκμηριώνεται και από την εισήγηση της υποομάδας της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής του Υπουργείου Εργασίας ανά θεματική επί της με Α.Π. 12/2022 Επιστολή της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με θέμα την ορθή αποτύπωση παθήσεων που περιλαμβάνονται στις διατάξεις του ν.612/1977 και του π.δ. 169/2007 για συνταξιοδότηση γήρατος λόγω αναπηρίας. Επιπλέον στον Ενιαίο Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας (Ε.Π.Π.Π.Α.), ΦΕΚ 6282/Β/29-12-2021, αναφέρεται ότι: «Στις Θαλασσαιμίες (Μεσογειακή Αναιμία, Μ.Α.) για τον καθορισμό της βαρύτητας της νόσου και του ποσοστού αναπηρίας, δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ο όρος αλλά μόνο ο όρος μείζων. Ως γνωστόν, ο όρος ομόζυγος αναφέρεται σε γονιδιακή μεταλλαγή χωρίς αντίστοιχη έκφραση βαρύτητας στη συγκεκριμένη νόσο, η οποία είναι δυνατόν κλινικά να αντιστοιχεί σε μείζονα Μ.Α., ενδιάμεση Μ.Α. ή/και σε υγιές άτομο. Αντίστοιχα, η διπλή ετεροζυγωτία είναι δυνατόν να έχει έκφραση μείζονας ή ενδιάμεσης Μ.Α. ή ακόμη και κλινικά υγιούς ατόμου. Υπάρχουν δηλαδή παθήσεις όπως η ενδιάμεση θαλασσαιμία, η

Ηράκλειο: Πάπα Αλεξάνδρου 4, Πλ. Αρχαιολογικού Μουσείου, τ.κ. 71202 – Τηλ. 2810 301178
Μοίρες: 25^{ης} Μαρτίου 185, τ.κ. 70400 – Τηλ. 28920 29133

Αιμοσφαιρινοπάθεια Η, η κληρονομική σιδηροβλαστική αναιμία, η απλαστική αναιμία, η κληρονομική σφαιροκυττάρωση, η έλλειψη G6PD, κλπ, οι οποίες ακολουθούν το πρόγραμμα της βομόζυγης θαλασσαιμίας (μεταγίσεις και αποσιδήρωση) και αναπτύσσουν σοβαρή συννοσηρότητα.

2. Επαναχορήγηση του Επιδόματος Ανικανότητας (Λοχαγού) στους συνταξιούχους του δημοσίου που προσλήφθηκαν από 01/01/2011 και μετά

Το Επίδομα Ανικανότητας ή αλλιώς το επίδομα Λοχαγού, που ισούται με το 40% του μηνιαίου βασικού μισθού του λοχαγού, αποδόθηκε σε συνταξιούχους του Δημοσίου με βαριά αναπηρία με τον Ν.3408/2005, άρ.5, παρ.4. Ανάμεσα στις λιγοστές κατηγορίες με σοβαρή αναπηρία είναι και η κατηγορία των ατόμων με Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία), δρεπανοκυτταρική και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία. Η ρύθμιση ενσωματώθηκε αργότερα και στο άρ.54 του Π.Δ. 169/2007, στον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Το ποσό καταβάλλεται κανονικά στους συνταξιούχους του Δημοσίου με Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο. Όμως, με το αρ.2 του Ν. 3865/2010 που αφορά το ασφαλιστικό καθεστώς προσλαμβανομένων στο Δημόσιο από 1/01/2011 ορίζεται ότι: «Οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά από 1.1.2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.» Με τη διάταξη αυτή γίνεται μια τεράστια ανατροπή στο συνταξιοδοτικό καθεστώς και προκύπτει μια μεγάλη αδικία εις βάρος των νέων συνταξιούχων. Ενώ υπηρετούν σε θέσεις ίδιες με τους παλιότερους συνταξιούχους δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα και ανάμεσα σε άλλα δε δικαιούνται το επίδομα του λοχαγού στις συντάξεις τους γιατί πλέον θεωρούνται ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. Επαναφορά του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Α.Σ.) ή άλλης οικονομικής ενίσχυσης στους χαμηλοσυνταξιούχους που πάσχουν από Θαλασσαιμία ή Δρεπανοκυτταρική νόσο

Όπως γνωρίζετε, το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) καταργήθηκε από τις 01/01/2020 με το άρθρο 92 του Ν. 4387/2016, ενώ παράλληλα διατηρήθηκε το πάγωμα των αυξήσεων στις συντάξεις. Περαιτέρω η άνοδος του πληθωρισμού, η γενικευμένη δηλαδή αύξηση των τιμών των αγαθών και των υπηρεσιών, που δεν είναι παροδικό φαινόμενο, αλλά έχει λάβει μόνιμο χαρακτήρα, έχουν οδηγήσει ένα σημαντικό αριθμητικά τμήμα του πληθυσμού των Μελών μας στην οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση. Οι συνθήκες διαβίωσης για τους χαμηλοσυνταξιούχους πάσχοντες από Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο έγιναν ακόμα πιο δυσμενείς, δεδομένου ότι, εκτός από την ακρίβεια που μαστίζει τη χώρα μας, αντιμετωπίζουν και το πρόσθετο κόστος διαβίωσης λόγω αναπηρίας - χρόνιας πάθησης. Η Θαλασσαιμία και η Δρεπανοκυτταρική Νόσος είναι βαρύντατης μορφής γενετικά νοσήματα με πολύ-οργανικές επιπλοκές οι οποίες οδηγούν σε συννοσηρότητα και υψηλό ποσοστό θνησιμότητας των ασθενών. Ζητούμε επαναφορά του ΕΚΑΣ ή κάποιας άλλης οικονομικής ενίσχυσης για τους χαμηλοσυνταξιούχους που πάσχουν από Θαλασσαιμία ή Δρεπανοκυτταρική νόσο, είτε λαμβάνουν κανονική είτε αναπηρική σύνταξη.

4. Διόρθωση του υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (ΕΤΕΑΕΠ) για τα άτομα που συνταξιοδοτούνται με τον Ν.2227/1994, που είναι επέκταση του Ν.612/1977

Ενώ η κύρια σύνταξη των ατόμων που πάσχουν από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο υπολογίζεται με πλασματικά χρόνια ως την 35ετία, δεν έχει γίνει αντίστοιχη πρόβλεψη για τις επικουρικές συντάξεις του ΕΤΕΑΕΠ στον Ν. 4387/2016. Η απονομή της επικουρικής σύνταξης γίνεται πλέον μόνο βάσει των εισφορών που έχουν καταβληθεί από τους εργαζόμενους συμπάσχοντες κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα να

Ηράκλειο: Πάπα Αλεξάνδρου 4, Πλ. Αρχαιολογικού Μουσείου, τ.κ. 71202 – Τηλ. 2810 301178

Μοίρες: 25^{ης} Μαρτίου 185, τ.κ. 70400 – Τηλ. 28920 29133

μειωθούν αρκετά τα ποσά που λαμβάνουν οι συνταξιούχοι, καθώς έχουν εργαστεί μόνο 15 έτη. Το ΕΤΕΑΕΠ, από την ημερομηνία της ιδρύσεώς του, έχει ως σκοπό την παροχή επικουρικής σύνταξης στους δικαιούχους με τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το Δημόσιο ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης σύμφωνα με τον Ν.2676/1999, αρ. 14. Παρακαλούμε, να γίνει διόρθωση της αδικίας αυτής και να προβλεφθεί η σχετική νομοθετική ρύθμιση, ώστε οι επικουρικές συντάξεις των ατόμων που πάσχουν από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο να υπολογίζονται με την προσθήκη και των πλασματικών χρόνων υπηρεσίας.

5. Επαναχορήγηση της 13ης και 14ης σύνταξης

Δεδομένου της μείωσης που έχουν υποστεί οι συντάξεις των ατόμων με αναπηρία και της παράλληλης κατακόρυφης αύξησης του κόστους διαβίωσης λόγω της τεράστιας ακρίβειας σε αγαθά πρώτης ανάγκης όπως είναι η στέγαση, τα τρόφιμα, η ενέργεια κ.ά προκύπτει η άμεση ανάγκη διόρθωσης των αδικιών που έχουν υποστεί οι συνταξιούχοι. Ακόμη δραματικότερο γίνεται το πρόβλημα καθώς προκύπτει και το πρόσθετο κόστος της αναπηρίας γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα η σύνταξη να μην αρκεί για τις ανάγκες του μήνα. Με όσα έχουν αναφερθεί παραπάνω διαπιστώνει κανείς πως τα πιο φτωχά και αδύναμα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας βρίσκονται στο περιθώριο της Πολιτείας. Από το 2012 έχουν περικοπεί η 13η και 14η σύνταξη στερώντας την ανάσα στα εισοδήματα των συνταξιούχων. Καθώς μέσα σε ένα περιβάλλον σκληρής λιτότητας σήμερα παρουσιάζεται θετική οικονομική ανάπτυξη και υπερπλεόνασμα ζητούμε την επιστροφή της 13ης και 14ης σύνταξης στα άτομα με αναπηρία... ».

Παρακαλούμε, όπως, προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να τεθεί ένα πλέγμα παρεμβάσεων και ρυθμίσεων, που θα επιλύσει τα ανωτέρω αναφερόμενα προβλήματα.

Ο αναφέρων Βουλευτής

**Λευτέρης Κ. Αυγενάκης
Βουλευτής Ν. Ηρακλείου**

Αθήνα, 19/09/2025

Αρ. Πρωτ.: 096

Προς: Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κα Ευθυμίου Ιωάννα

ΘΕΜΑ: «Συνταξιοδοτικά θέματα που απασχολούν τους πάσχοντες από Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) και Δρεπανοκυτταρική Νόσο»

Αξιότιμη κυρία Ευθυμίου,

Η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας ιδρύθηκε το 1991 και είναι ο Δευτεροβάθμιος συνδικαλιστικός φορέας των πασχόντων από Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) και Δρεπανοκυτταρική Νόσο. Έχει ως μέλη τους 25 Συλλόγους Θαλασσαιμίας και Δρεπανοκυτταρικής Νόσου της χώρας μας και εκπροσωπεί τους 5.000 πάσχοντες και τις οικογένειές τους. Είναι μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Θαλασσαιμίας (T.I.F.), και της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ).

Είναι σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με κύριους σκοπούς τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας προς τους πάσχοντες, την επαγγελματική τους αποκατάσταση αλλά και την κοινωνική τους ένταξη, παραμερίζοντας κάθε εμπόδιο που τους θέτει στο περιθώριο.

Ειδικότερα, τα συνταξιοδοτικά ζητήματα που απασχολούν τους χρόνιους ασθενείς με Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο και τα οποία καθιστούν αναγκαία την άμεση παρέμβαση και ουσιαστική στήριξη της Πολιτείας, είναι τα εξής:

1. Εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2227/1994 και του Π.Δ. 169/2007 (χορήγηση 15ετούς σύνταξης γήρατος):

σε όλους τους μεταγγισιοεξαρτώμενους ασθενείς με Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία) με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, ανεξαρτήτως γονιδιακής μεταλλαγής, διότι στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο έχει συμπεριληφθεί μόνο η β-ομόζυγος-μεσογειακή αναιμία με τακτικές μεταγγίσεις αίματος και η Δρεπανοκυτταρική Νόσος, καθώς αυτές αποτελούν τη συχνότερη μορφή Αναιμιών - Αιμοσφαιρινοπαθειών στη χώρα μας.

Επίσης, λόγω έλλειψης του γονιδιακού ελέγχου στο παρελθόν, οποιαδήποτε μορφή Μεσογειακής ή Αιμολυτικής Αναιμίας που η θεραπευτική της αντιμετώπιση βασιζόταν στη μετάγγιση αίματος, χαρακτηριζόταν ως Β-Ομόζυγος Μεσογειακή Αναιμία κι δινόταν τα κοινωνικά ευεργετήματα.

Τώρα όμως, ασθενείς με γονιδιακή έκφραση **Ενδιάμεσης Θαλασσαιμίας ή Α Θαλασσαιμίας** που μεταγγίζονται πολλές φορές συστηματικά και ακολουθούν τα θεραπευτικά πρωτόκολλα της Β-Ομόζυγης Θαλασσαιμίας, αποκλείονται από το ευνοϊκό καθεστώς της 15ετούς συνταξιοδότησης γήρατος λόγω αναπηρίας, διότι η ονοματολογία της πάθησης δεν εμπίπτει ακριβώς στο νόμο.

Η εξίσωση των παραπάνω παθήσεων με την Β-Ομόζυγο Θαλασσαιμία τεκμηριώνεται και από την εισήγηση της υποομάδας της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής του Υπουργείου Εργασίας ανά θεματική επί της με Α.Π. 12/2022 Επιστολή της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με θέμα την ορθή αποτύπωση παθήσεων που περιλαμβάνονται στις διατάξεις του ν.612/1977 και του π.δ. 169/2007 για συνταξιοδότηση γήρατος λόγω αναπηρίας.

Επιπλέον στον Ενιαίο Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας (Ε.Π.Π.Π.Α.), ΦΕΚ 6282/Β/29-12-2021, αναφέρεται ότι: «Στις Θαλασσαιμίες (Μεσογειακή Αναιμία, Μ.Α.) για τον καθορισμό της βαρύτητας της νόσου και του ποσοστού αναπηρίας, δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ο όρος <ομόζυγος> αλλά μόνο ο όρος μείζων. Ως γνωστόν, ο όρος **ομόζυγος αναφέρεται σε γονιδιακή μεταλλαγή χωρίς αντίστοιχη έκφραση βαρύτητας στη συγκεκριμένη νόσο**, η οποία είναι δυνατόν κλινικά να αντιστοιχεί σε μείζονα Μ.Α., ενδιάμεση Μ.Α. ή/και σε υγιές άτομο. Αντίστοιχα, η διπλή ετεροζυγωτία είναι δυνατόν να έχει έκφραση μείζονας ή ενδιάμεσης Μ.Α. ή ακόμη και κλινικά υγιούς ατόμου.

Υπάρχουν δηλαδή παθήσεις όπως η ενδιάμεση θαλασσαιμία, η Αιμοσφαιρινοπάθεια Η, η κληρονομική σιδηροβλαστική αναιμία, η απλαστική αναιμία, η κληρονομική σφαιροκυττάρωση, η έλλειψη G6PD, κλπ, οι οποίες ακολουθούν το πρόγραμμα της β-ομόζυγης θαλασσαιμίας (μεταγγίσεις και αποσιδήρωση) και αναπτύσσουν σοβαρή συννοσηρότητα.

2. Επαναχορήγηση του Επιδόματος Ανικανότητας (Λοχαγού) στους συνταξιούχους του δημοσίου που προσλήφθηκαν από 01/01/2011 και μετά

Το Επίδομα Ανικανότητας ή αλλιώς το επίδομα Λοχαγού, που ισούται με το 40% του μηνιαίου βασικού μισθού του λοχαγού, αποδόθηκε σε συνταξιούχους του Δημοσίου με βαριά αναπηρία με τον Ν.3408/2005, άρ.5, παρ.4.

Ανάμεσα στις λιγοστές κατηγορίες με σοβαρή αναπηρία είναι και η κατηγορία των ατόμων με Θαλασσαιμία (Μεσογειακή Αναιμία), δρεπανοκυτταρική και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

Η ρύθμιση ενσωματώθηκε αργότερα και στο άρ.54 του Π.Δ. 169/2007, στον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Το ποσό καταβάλλεται κανονικά στους συνταξιούχους του Δημοσίου με Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο.

Όμως, με το αρ.2 του Ν. 3865/2010 που αφορά το ασφαλιστικό καθεστώς προσλαμβανομένων στο Δημόσιο από 1/01/2011 ορίζεται ότι:

«Οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά από 1.1.2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.»

Με τη διάταξη αυτή γίνεται μια τεράστια ανατροπή στο συνταξιοδοτικό καθεστώς και προκύπτει μια μεγάλη αδικία εις βάρος των νέων συνταξιούχων. Ενώ υπηρετούν σε θέσεις ίδιες με τους παλιότερους συνταξιούχους δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα και ανάμεσα σε άλλα δε δικαιούνται το επίδομα του λοχαγού στις συντάξεις τους γιατί πλέον θεωρούνται ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. Επαναφορά του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Α.Σ.) ή άλλης οικονομικής ενίσχυσης στους χαμηλοσυνταξιούχους που πάσχουν από Θαλασσαιμία ή Δρεπανοκυτταρική νόσο.

Όπως γνωρίζετε, το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) καταργήθηκε από τις 01/01/2020 με το άρθρο 92 του Ν. 4387/2016, ενώ παράλληλα διατηρήθηκε το πάγωμα των αυξήσεων στις συντάξεις. Περεταίρω η άνοδος του πληθωρισμού, η γενικευμένη δηλαδή αύξηση των τιμών των αγαθών και των υπηρεσιών, που δεν είναι

παροδικό φαινόμενο, αλλά έχει λάβει μόνιμο χαρακτήρα, έχουν οδηγήσει ένα σημαντικό αριθμητικό τμήμα του πληθυσμού των Μελών μας στην οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση.

Οι συνθήκες διαβίωσης για τους χαμηλοσυνταξιούχους πάσχοντες από Θαλασσαιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο έγιναν ακόμα πιο δυσμενείς, δεδομένου ότι, εκτός από την ακρίβεια που μαστίζει τη χώρα μας, αντιμετωπίζουν και το πρόσθετο κόστος διαβίωσης λόγω αναπηρίας - χρόνιας πάθησης.

Η Θαλασσαιμία και η Δρεπανοκυτταρική Νόσος είναι βαρύτατης μορφής γενετικά νοσήματα με πολύ-οργανικές επιπλοκές οι οποίες οδηγούν σε συννοσηρότητα και υψηλό ποσοστό θνησιμότητας των ασθενών.

Ζητούμε επαναφορά του ΕΚΑΣ ή κάποιας άλλης οικονομικής ενίσχυσης για τους χαμηλοσυνταξιούχους που πάσχουν από Θαλασσαιμία ή Δρεπανοκυτταρική νόσο, είτε λαμβάνουν κανονική είτε αναπηρική σύνταξη.

4. Διόρθωση του υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (ΕΤΕΑΕΠ) για τα άτομα που συνταξιοδοτούνται με τον Ν.2227/1994, που είναι επέκταση του Ν.612/1977

Ενώ η κύρια σύνταξη των ατόμων που πάσχουν από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο υπολογίζεται με πλασματικά χρόνια ως την 35ετία, δεν έχει γίνει αντίστοιχη πρόβλεψη για τις επικουρικές συντάξεις του ΕΤΕΑΕΠ στον Ν. 4387/2016.

Η απονομή της επικουρικής σύνταξης γίνεται πλέον μόνο βάσει των εισφορών που έχουν καταβληθεί από τους εργαζόμενους συμπάσχοντες κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μειωθούν αρκετά τα ποσά που λαμβάνουν οι συνταξιούχοι, καθώς έχουν εργαστεί μόνο 15 έτη. Το ΕΤΕΑΕΠ, από την ημερομηνία της ιδρύσεώς του, έχει ως σκοπό την παροχή επικουρικής σύνταξης στους δικαιούχους με τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το Δημόσιο ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης σύμφωνα με τον Ν.2676/1999, αρ. 14.

Παρακαλούμε, να γίνει διόρθωση της αδικίας αυτής και να προβλεφθεί η σχετική νομοθετική ρύθμιση, ώστε οι επικουρικές συντάξεις των ατόμων που πάσχουν

από Μεσογειακή Αναιμία και Δρεπανοκυτταρική Νόσο να υπολογίζονται με την προσθήκη και των πλασματικών χρόνων υπηρεσίας.

5. Επαναχορήγηση της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης

Δεδομένου της μείωσης που έχουν υποστεί οι συντάξεις των ατόμων με αναπηρία και της παράλληλης κατακόρυφης αύξησης του κόστους διαβίωσης λόγω της τεράστιας ακρίβειας σε αγαθά πρώτης ανάγκης όπως είναι η στέγαση, τα τρόφιμα, η ενέργεια κ.ά προκύπτει η άμεση ανάγκη διόρθωσης των αδικιών που έχουν υποστεί οι συνταξιούχοι. Ακόμη δραματικότερο γίνεται το πρόβλημα καθώς προκύπτει και το πρόσθετο κόστος της αναπηρίας γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα η σύνταξη να μην αρκεί για τις ανάγκες του μήνα.

Με όσα έχουν αναφερθεί παραπάνω διαπιστώνει κανείς πως τα πιο φτωχά και αδύναμα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας βρίσκονται στο περιθώριο της Πολιτείας.

Από το 2012 έχουν περικοπεί η 13^η και 14^η σύνταξη στερώντας την ανάσα στα εισοδήματα των συνταξιούχων.

Καθώς μέσα σε ένα περιβάλλον σκληρής λιτότητας σήμερα παρουσιάζεται θετική οικονομική ανάπτυξη και υπερπλεόνασμα **ζητούμε την επιστροφή της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης στα άτομα με αναπηρία.**

Με εκτίμηση,

για το Διοικητικό Συμβούλιο της

Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσαιμίας

Η Πρόεδρος

Μαρία Αγγελοπούλου

Ο Γεν. Γραμματέας

Βασίλειος Δήμος

